

**Μία ἔμπνευσις σπουδαία
καὶ πρωτότυπος ἴδεα.**

Εἰς τῶν μεταρρυθμίσεων τὴν τόσην τριχυμίαν κι' ὁ διευθύνων τὴν ἑδῶ κλεινὴν Ἀστυνομίαν διέταξε τοὺς Πράκτορας τῶν διαφόρων φύλλων ἐπὶ μεγάλῃ ἀπειλῇ πῶς θὰ πασχάσουν ξύλον, νὰ παραγγείλουν ὅτους γνωστοὺς ἐφημεριδοπώλας, ποῦ τρέχουν ἀνὰ τὰς ὁδούς καὶ τὰς πλατείας δλας, νὰ μὴ φωνάζουν ὅτὸ δέξης μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ τὰ περιεχόμενα ἀκείνης καὶ τῆς ἄλλης, ἀλλὰ νὰ λέγεται ξηρὰ ὁ τίτλος των καὶ μόνος, ὥσαν νὰ λέμε «δ' Ἄλων, δ' Ραμπαγᾶς, δ' Χρόνος, η' Ωρα, δ' Παληράνθρωπος, Ρωμηός καὶ τὰ λοιπά, διότι τοῦτο ὅτῳ πολὺ κακὰ κτινπᾶ.

Ἐκτὸς δὲ τούτου τοὺς τρελλοὺς καμμιὰ φορὰ φουρκίζουν καὶ τὸν κυρίαρχον λαὸν σπουδαίως ἐρεθίζουν κι' ἀντὶ νάσκοντος· δ' Ρωμηός καὶ δ' λόγος τοῦ Τρικούπη, καὶ εἰς τ' αὐτιὰ τοῦ καθενὸς νὰ γίνωνται κουνοῦπι, καλλίτερα ἔερὰ ἔερὰ νὰ λένε «δ' Ρωμηός», χωρὶς ποτέ καὶ τόνομα νὰ σκούψουν τοῦ Σουρῆ, διὰ νὰ μὴ φουρκίζεται καθόλου ὁ λαός, διότι πονηρότατοι τυγχάνουν οἱ καιροί.

Μεγάλη ὅντως ἔμπνευσις ποῦ είναι νὰ σαστίσῃς κι' ἵσως ἀνάγεται κι' αὐτὸς εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ἀπορεῖ κι' ὁ Φασούλης δικαίως καὶ εἰκότως πῶς εἰς τὸ βῆμα τῆς βιολῆς Γεώργιος ὁ πρῶτος, διὰ τὰς τόσας ὄμιλῶν χρυσᾶς μεταρρυθμίσεις, καθόλου δὲν ἀνέφερε καὶ δι' αὐτὸς ἐπίσης.

Καὶ δλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Εἰς τὰλλα τὰ βιβλία του καθένας ἀς προσθέσῃ καὶ τὸ Ἡμερολόγιον τὸ τῆς Ἀνατολῆς, πρὸ πάντων δὲ ὅτους σοβαροὺς πιστεύομεν ν' ἀρέσῃ, καθόσον εἰν' ἀνάγνωσμα μαθήσεως πολλῆς. Ἐκδίδεται κομψότατον ἐν Κωνσταντινούπολει καὶ τοῦτο σᾶ; προτρέπομεν νὰ τ' ἀγοράσετε ὅλοι.

Πρὸς τούτοις ν' ἀγοράσετε κι' ἔνα βιβλίον σπάνιο, μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ τὸ ιερὸν Κοράνιον, λαμπρῶς ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ μεταφρασθὲν κειμένου ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδήμονος καὶ ἀνεγνωρισμένου, ὑπὸ Πεντάκη δηλαδὴ, τοῦ Μετζιτὶ Ἰππότου καὶ Προξενείου Γενικοῦ διερμηνέως πρώτου.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυρισοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει μὲ τῆς βρώματις τῶν Χουτείων — μ' ἔνα κάποιο Φερμακεῖον,

Πρὸς τὰλλα σᾶς προσθέτομεν πῶς τοῦτο τὸ ἐκδίδεται τὸ τέλειον Κατάστημα τὸ τοῦ Κωνσταντινίδη.

Πρὸς τούτοις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκδίδεται συγχρόνως καὶ ἄλλο «ἡ Ἐρμοστολίς» μετὰ μιᾶς εἰκόνος, ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς τούπικὴν Ζωγραφάκης μετὰ μελέτης ἀρκετῆς καὶ χάριτος πολλάκις ὑπὸ ἐπόψεις ἐρευνᾷ τὴν Σύρον διαφόρους μὲ τοὺς βιομηχάνους τῆς, ναυτίλους τῆς κι' ἐμπόρους. «Οσα δ' ἐκ τούτου τοῦ καλοῦ βιβλίου εἰσπραχθοῦν εἰς τοῦ σεισμοῦ τὰ θύματα γενναίως θὰ δοθοῦν.

Τρεῖς μῆνες εἰς τὴν Δούνισσαν καντὰ τῆς Πλακεντίας βιβλίον μὲ περιγραφὰς πολλὰς τε καὶ παντοίας. Ἐν τούτῳ δ' ὁ φείμνηστος Βραταάνος ὁ γνωστός, τῶν τότε χρόνων συγγραφεὺς καὶ ἀγνθρωπος σωστός, μετὰ μεγάλης χάριτος καὶ ἀφελείας τόσης ἐκδέτει ὅσας ἔξ αυτῆς ἐκόμιστες ἐντυπώσεις, τοῦτην ἔπαυλιν τῆς ἀγαθῆς Δουκίσσης διαμείνας, καθὼς αὐτὸς ὄμοιογει, τούλαχιστον τρεῖς μῆνας.

Ἡ Ἐβδομάς, ἀνάγνωσμα τερπνὸν τῆς ἑβδομάδος, κυκλοφοροῦν ἐντὸς κι' ἐκτὸς τῆς ἐμβριθοῦς Ἑλλάδος. Δαμβέργης ἔσται ὅτὸ δέξης συντάκτης τε κι' ἐκδότης, ἀλλὰ θὰ συνεργάζωνται καὶ ἄλλοι ἐν τοῖς πρώτοις. Εἰς ταύτας δὲ τὰς σοβιαρὰς τοῦ ἔθνους περιστάσεις μεταρρυθμίζεται κι' αὐτὴ μὲ νέας δλως βάσεις, τούτεστι παύει ὅτὸ δέξης μὲ δλα τὰ σωστά της τοῦ βρῶμα τῆς πολιτικῆς νὰ χώνῃ τὴν οὐρά της καὶ νέον δρόμον δι' αὐτήν καὶ τὸ κοινὸν ἀνοίγει, χωρὶς ποτὲ πολιτικὰ παντάπασιν νὰ θίγῃ. Ἀλλὰ πολλὰ περὶ αὐτῆς θὰ γράψωμεν μὲ ζῆλον, δόπταν ἰδωμεν κι' ἡμεῖς τὸ πρώτον της τὸ φύλλον.

Στὸ μεσιτικὸν γραφεῖον Παναγιώτου Κάπα Σούκα θάενδρῆς Πωλήσεις Κέρδους τοῦ Λαχείου τῆς Τραπέζης ποῦ μὲ λόραις, ἀν σοῦ πέσοντα, θὰ γεμίσῃς τὴ σεντοῦκα καὶ τὸν ἔνα καὶ τὸν ἄλλο θὰ μπορῆς νὰ περιπιέζεις. Αἱ ὄμοιογίαι μένουν ἐν μεγάλῃ ἀσφαλείᾳ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ζαρόφη, τὸν πολὺν ἐν Μασσαλίᾳ καὶ τὰ ἔγγραφά των δλα στὴν ἑδῶ Ἀστυνομίαν καὶ ὑπόνοιαν γιὰ τοῦτο νὰ μὴν ἔχετε καμμίαν.

Ο κύριος Νικόλαος Κουσίδης Ἡπειρώτης ἀνηγορεύθη Νομικῆς διδάκτωρ ἐν τοῖς πρώτοις μὲ τὸν ἔξαίρετον βαθμὸν λίαν καλῶς καὶ κατί καὶ ἀπὸ σήμερον ἀρχισε νὸ τρέχῃ γιὰ πελάτη.

Καφφενέ τῶν Εὖ Φρονούντων — νόκτα μέρα συζητούντων, μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζῆδες ἀλλούς τόσους μ' οὐρητήρια, σαντζέρια — καὶ μյα μάνδρα μὲ γαζιδούρια